

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΣΣΥΡΙΑΣ.

Ἐκ τῶν ἐκθέσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐγγεγλυμμένα διὰ σφηνοειδῶν γραμμάτων ἐπὶ τῶν ἐκ πηλοῦ πλακῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰ εἰρηπία τῆς ἀρχαίας Βαβυλωνίας, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐχρησίσμευον ὡς φαίνεται ἀντὶ ἐπισημῶν ἀρχείων, μανθάνομεν τὰ ἑξῆς.— Ὅτι οἱ Βαβυλώνιοι εἶχον μόνιμο ἰσχυρὸν στρατόν. Ὅτι τὸ ἱερατικὸν ὑπόπυγμα ἐξήσκειτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὅστις παριστάται προσφέρων θυσιάς, ἔχων παρ' αὐτῶν Γραμματεῖς καὶ Ἀστρολόγους. Ὅτι ἡ δουλεία ὑπῆρχεν οἱ ἐν πολέμῳ συλλαμβανόμενοι αἰχμάλωτοι, ἐπωλοῦντο εἰς τὴν ἀγορὰν ὡς ἀνδράποδα. Ἡ πολυγαμία ἦτο ἐν χρήσει, ἀλλ' οὐχί εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, διότι ὑπὲρ τὸ ἡμισυ τῶν κατοίκων εἶχον μόνον μίαν γυναῖκα. Αἱ γυναῖκες κατεῖχον ἐντιμον θέσιν εἰς τὴν οἰκίαν. Ὅτι ὑπῆρχον ὄχι μόνον ἱερεῖς ἀλλὰ καὶ ἱέρειαι. Ὅταν ἡ κυροῦλα τοῦ Βαλτάσαρ ἀπέθανε, γενικὸν πένθος διετάχθη καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Μεταξὺ τῶν Ἀσυριακῶν θεοτήτων διάφοροι θεοὶ κατεῖχον ἐντιμοτάτην θέσιν.

Οἱ πλοῦσοι ἔζων εἰς οἰκίας πολυτελεῖς ὁμοιοῦσας μὲ ἀνάκτορα—ἐκτίζοντο δὲ ἐν εἰδει τετραγώνου μὲ ἀλλήν ἢ κήπον εἰς τὸ μέσον.

Εἰσέτι δὲν ἐγνώσθη ποῖα ἦσαν αἱ διασκεδάσεις τῶν διαβυλωνίων. Εἶχον ὅμως μουσικὴν καὶ ἀναφέρονται διάφορα μουσικὰ ὄργανα, ὡς λ. χ. ὁ αὐλός, ἡ ἄρπη, τὸ κύμβαλον, τὸ ψαλτήριον κλ.

Εἰς μίαν τῶν πλακῶν τούτων εὐρίσκειται τὸ ἔγγραφο τοῦ συνεταιρισμοῦ δύο ἀνθρώπων ὁ ὅρκος ἐδίδετο εἰς τὸν ναόν, συνεφώνησαν δὲ νὰ συνεργασθῶν ἐν καλῇ τῇ πίστει.

Ἄλλη πλάξ τοῦ 6^{ου} π. Χ. αἰῶνος, παριστάνει μίαν σκηνὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων, ἔλεγον ὁ υἱὸς τοῦ τάδε τοῦ υἱοῦ τοῦ τάδε. Τυνὴ χήρα ἐνάγει τὸν ἀνδράδελφόν της, ὅστις θέλει νὰ λάβῃ τὴν περιουσίαν τοῦ συζύγου της. Ὅταν δὲν ὑπῆρχεν υἱὸς, ἂν μὴ ὑπῆρχε γραπτὴ ἢ θέλῃσις τοῦ ἀνδρός, ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου, ἡ περιουσία μετέβαινεν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀνδρός.

Ἡ χήρα λέγει—ἡμεῖς ἠγοράσαμεν τὸν τόπον καὶ τὴν γῆν μὲ χρήματα, τὰ ὁποῖα εἶχομεν, ἐδανείσθημεν μάλιστα καὶ τόσα παρά τοῦ υἱοῦ τοῦ τάδε. Υἱοθετήσαμεν υἱὸν καὶ ἐνεγράψαμεν τὸν τίτλον τῆς υιοθεσίας. Ὁ δὲ σύζυγός μου ἐδώρησε τὸν τόπον εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υιοθετηθέντα υἱὸν μας, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός μου ὁ ἀνδράδελφός μου μᾶς ἔξωσεν ἐπὶ τῆς οἰκίας μου.

Ὁ δικαστὴς ἀπορρίπτει τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἀνδραδέλφου, τὸν ἐπιπλήττει, τὸν καταδικάζει εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης καὶ ἐπικυρῶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀνδρός τῆς χήρας.

Τὸ ἔθος τοῦ γάμου ἦτο τὸ ἑξῆς—Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ σύζυγος παρῆται τὴν σύζυγόν του, ἔπρεπε νὰ τῆς δώσῃ ἀργύρια ἱκανὰ πρὸς ἀγορὰν οἰκίας καὶ δούλων, καὶ αὐτὴ ἀπήρχετο ἐλευθέρη, ὁ δὲ ἀνήρ τότε ἠδύνατο νὰ νυμφευθῇ ἄλλην, ἀλλὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ γυνὴ ἄφινε τὸν σύζυγόν της ἐθανατώνετο!

Οἱ Βαβυλώνιοι ἦσαν τὸ σύμβολον ραθυμίας καὶ ἀσελείας, ἀλλ' ἐκ τῶν πλακῶν τούτων ἡ ἰδέα αὕτη ἀποδεικνύεται ἐνυπόστατος. Αἱ πλάκες αὗται, μέγας ἀριθμὸς τῶν ὁπλίων εὐρίσκειται εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον, ὅταν ὄλαι ἀναγνωσθῶν θὰ φέρουν εἰς φῶς πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον θὰ διαφωτίσουν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπικυρώσουν τὰς Ἀγίας Γραφάς.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ.

(Διὰ τὴν προσφιλῆ Ἐφημερίδα τῶν Παιδῶν).

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε ἀριθμὸν 1951.)

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν κατήλθομεν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆν 6 π. μ. ἀλλὰ πυκνὴ ομίχλη ἡμπόδισε τὸ ἀτυμπλοῖον τοῦ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐφθάσαμεν εἰς Κενιγσβίντερ, ὅπου ἀνῆλθομεν εἰς τὸν περίφημον πύργον Δράχενφελς (Drachenhof), ὃν ὁ Βύρων ἀναφέρει εἰς τὸ ὠραῖον ποίημά του « Παιὶς Χάρολδ.» Ὁ πύργος οὗτος κεῖται 277 μέτρα ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἡ θεὰ ἐκείθεν ἦτο κάτι τι ἔκτακτον. Ὀλίγον πρὶν φθάσῃ τις εἰς τὸν πύργον, ὑπάρχει χώρος τις ἰσοπεδωμένος, ὅπου εἶναι ξενοδογεῖον καὶ ἐστιατόριον. Ἐκεῖ ἀπολήγει καὶ ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος, ὅστις ἀναβιβάζει τοὺς ὄκνηροὺς περιηγητὰς ἀκόπως εἰς αὐτὸ τὸ ὕψος. Κατερχόμενοι ἀπητητήσαμεν ἄριστον τινα ὄνων, καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι ἤμην εἰς τὴν πατρίδα! Ἄλλ' ἔλειπον αἱ φουστανέλλαι καὶ αἱ βράκες τῶν χωρικῶν μας· καὶ προσέτι τὰ ζῶα ταῦτα ἀντὶ σαμαρίων ἔφερον κομφῆς ἐρυθρὰς σέλλας, καὶ ἀντὶ πελωρίων θεμάτων κλημάτων, ἔφερον καλοσνεδυμένα καὶ γελῶντα παιδία, ἅτινα πάντα σχεδὸν οὕτω κάμνουσιν τὴν ἀνάβασιν τοῦ Δράχενφελς, ἐνῶ οἱ γονεῖς τῶν ἐπιβαίνουσι τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἀνέρχονται πεζῇ.

Τὴν 5 π. μ. ἐφθάσαμεν εἰς Βόννην, ἔνθα κατελύσαμεν. Τὴν ἐπομένην πρωΐαν περιηγήθημεν τὴν πόλιν, καὶ ἐπισκεψάμεθα τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπερ εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Γερμανίας, καὶ ὅπου ἐσπούδασεν ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι ἐκ τῶν καθαρωτέρων καὶ μᾶλλον εὐχαρίστων καθ' ὅλον τὸν Ῥήνον.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπεβιβάσθημεν διὰ τελευταίαν φοράν εἰς τὸ ἀτυμπλοῖον καὶ μετὰ δύο ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Κολωνίαν. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμεῖναμεν τρεῖς ἡμέρας.

Χθὲς π. μ. μετέβημεν εἰς τὸν περίφημον Μητροπολιτικὸν Ναόν, ὅστις ἔχει τὰ ὑψηλότερα κωδωνοστάσια τοῦ κόσμου (ἐννοεῖται ἐξαιρουμένου τοῦ Πύργου Ἀίφφελ). Καὶ πρῶτον ἐκάμαμεν τὸν κύκλον περὶ αὐτοῦ, θαυμάζοντες τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ διαστάσεων. Εἶτα ἀγοράσαντες εἰσητήρια ἀντὶ 1,50 δραχμῆς, ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς τῶν δύο κωδωνοστασίων. Ἡ κλίμαξ εἶναι ἐλικοειδῆς καὶ ἀνηρχόμεθα ὀλονὲν στρεφόμενοι δεξιᾷ· ἠρχίσαμεν μετ' ὀλίγον νὰ ζαλιζώμεθα μὲ αὐτὸ τὸ ἀένανσον γύρω, γύρω, γύρω. Ἐφθάσαμεν εἰς ἐξώστην τινὰ, ἀσθμαίνοντες καὶ ζαλισμένοι, καὶ ὁ ὀδηγὸς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι ἐκάμαμεν ἤδη τὸ τρίτον τοῦ δρόμου! Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν ἐξηκολούθησαμεν τὴν ἐλικοειδῆ ταύτην ἀνάβασιν καί, διὰ νὰ μὴ μακρηγορῶ, ἐφθάσαμεν τέλος εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον μολίς δυνάμενοι νὰ σταθῶμεν ἀπὸ τὴν ζάλην. Ἀναπαυθέντες ὅμως ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἐπὶ τινὰ καθισμάτων, ἐξήλθομεν εἰς κυκλωτέρῃ ἐξώστην καὶ ὄντως ἤξιζε τὸν κόπον—ἡ ἀπερίγραπτος ἐκείνη θεὰ τῆς πόλεως, τοῦ Ῥήνου, τῆς περὶ τὴν χώραν, καὶ τῶν μακρυνῶν ὄρειων. Ἄν εἶχομεν τώρα, ἐσκεψθῆν, τὸν ἰδικὸν μας γαλανὸν ὀυρανόν, τὴν χρυσάλλην ἀτυμπλοῖαν τῆς Ἐλλάδος, πόσον ἐξοχος θὰ ἦτο ἡ θεὰ, ἀφοῦ καὶ μὲ αὐτὴν ἀκόμητῃν ἀμαυρὰν καὶ συννεφώδη ἀτυμπλοῖαν λησμονῶν τὰς 550 βαθμίδας, τὰς ὁποίας ἀνέβην ἕως ἐδῶ! Κατελθόντες πάλιν διὰ τῆς ἀτελευτήτου ἐκείνης ἀέξε-